บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันการจัดการศึกษามุ่งเน้นแนวทางในการจัดการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายในการปฏิรูประบบราชการ โดยให้ปรับปรุงการบริหาร และการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งการปฏิรูปการศึกษาจะมุ่งเน้นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคน ให้มีคุณภาพ โดยแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ยึดแนวคิดในการให้ความสำคัญในการพัฒนาคนโดยใช้การศึกษาเป็นหลักสำคัญในการพัฒนา โรงเรียนหรือสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคน และสถานศึกษาจะประกอบด้วยคนหลายๆ คนมากระทำงานเพื่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน สถานศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคนให้เป็นคนที่มีประสิทธิภาพ และเมื่อเป็นคนที่มีประสิทธิภาพก็จะสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ ซึ่งก็จะทำให้องค์การมีคุณภาพ ก่อให้เกิดประสิทธิผลภายในองค์การ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 39 โดยกำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง และมาตรา 35 กำหนดให้มีคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษานั้นจะประกอบด้วยผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้แทนสมาคม ผู้ประกอบวิชาชีพการบริหารการศึกษา ผู้แทนสมาคมผู้ปกครองและครูและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึงกระทรวงได้มอบอำนาจในด้านต่างๆ ไปสู่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในการดูแลเขตพื้นที่การศึกษานั้นซึ่งในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาจะมีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา ประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษา เอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา ให้สามารถจัดการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษาตามมาตรา 38 การกระจายอำนาจนั้นกระทรวงจะกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา หรือสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง ซึ่งแต่ละสถานศึกษาจะมีการบริหารและการจัดการเป็นอิสระ โดยที่การบริหารงานในแต่ละสถานศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาจะมีการบริหารงาน หรือรูปแบบการบริหารที่แตกต่างกัน ดังนั้นการบริหารงานของสถานศึกษาเอกชนที่มีความอิสระนั้น จะมีการกำกับติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, 2548, หน้า 30-33) คำที่ใช้เรียก ในการบริหารบางครั้งเราจะใช้ คำว่าการจัดการแทน การบริหารมักใช้อยู่ 2 คำคือ Administration และ Management ซึ่งมีความหมายเช่นเดียวกัน แต่นิยมใช้ต่างกัน Administration มักจะใช้ในเรื่องที่ เกี่ยวกับนโยบาย และนิยมใช้ในการบริหารราชการ เรียกว่านักบริหารหรือการบริหาร ส่วน Management เป็นการนำนโยบายไปปฏิบัติจัดทำ เป็นส่วนใหญ่และนิยมใช้ในการบริหารธุรกิจ เรียกว่าผู้จัดการ หรือการจัดการ

การบริหาร หมายถึง การจัดและการดำเนินการกิจการใดๆ ให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ จากความหมายที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น การบริหารแบ่ง องค์ประกอบของการบริหาร มี 3 ส่วน คือ ทรัพยากรการบริหารหรือปัจจัยการบริหาร กระบวนการบริหาร วัตถุประสงค์ของการบริหารจักรกลการบริหารในสถานศึกษาที่สำคัญที่สุดคือ หลักสูตร ประมวลการสอน บันทึกการสอน ตารางสอน การสอน การทดสอบ และประเมินผล ซึ่งคณาจารย์เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งของจักรกลเหล่านี้ ความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางวิชาการจึงเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการบริหารโรงเรียนโดยตรง ดังนั้น อาจารย์ใหญ่ซึ่งเป็นผู้บริหารสูงสุดของสถานศึกษา จึงต้องมีความรอบรู้ทางวิชาการทุกสาขาที่มีสอนในสถานศึกษาอย่างเพียงพอจึงจะเป็นผู้นำทางวิชาการของสถานศึกษา ถึงแม้นจะไม่จำเป็นต้องรู้ซึ่งเหมือนหัวหน้ากลุ่มสาระต่างๆ ความจำเป็นของอาจารย์ใหญ่ในบทบาทผู้นำทางวิชาการนี้ เกิดจากลักษณะพิเศษเฉพาะตัวของกลุ่มนักวิชาการหรือคณาจารย์นั่นเอง ฐานสำคัญของลักษณะพิเศษนี้คืออำนาจทางวิชาการแห่งอาชีพครูซึ่งเกิดขึ้น จากการได้รับการศึกษาอบรมจากสถานฝึกหัดครู ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับอำนาจวิชาการแห่งอาชีพแพทย์และอาชีพทางกฎหมาย บริการทางสังคมซึ่งอาชีพหลัก ที่ทั่วโลกยอมรับว่าเป็นบริการสำคัญ จำเป็นยิ่ง ซึ่งสังคมขาดเสียมิได้ ซึ่งได้แก่ บริการการบำบัดรักษาโรคของแพทย์ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการมีชีวิตของคน บริการการให้ความคุ้มครองและธำรงรักษาไว้ซึ่งความยุติธรรมของสังคมและมนุษยชาติ ซึ่งทนายความ และตุลาการเป็นผู้ให้ความคุ้มครองและธำรงรักษาไว้ซึ่งความยุติธรรมของสังคมและมนุษยชาติ ซึ่งทนายความ และตุลาการเป็นผู้ให้นั้นก็นับว่าสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการธำรงรักษาไว้ซึ่งชีวิตมนุษย์ ดังนั้น การบริการเพื่อส่งเสริมศักยภาพของคน โดยวิธีการให้การศึกษาอบรมและถ่ายทอด

วัฒนธรรมซึ่งเป็นบริการสังคมของครูอาจารย์จึงเป็นอีกด้านหนึ่งซึ่งทำให้สังคมและมนุษยชาติดำรงอยู่ได้ด้วยสันติสุข ลักษณะสำคัญที่สุดของกลุ่มผู้ประกอบอาชีพหลักประเภทนี้ อาจารย์ในแง่การบริหารและการบริหารการศึกษา คือการที่กลุ่มนักศึกษาเหล่านี้ควบคุมคุณภาพการปฏิบัติงานของตนเองคือถือหลักการปกครองตนเองและปกครองกันเองเป็นหลักสำคัญ ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาคืออาจารย์ในฐานะข้าราชการระดับหัวหน้ากองขึ้นไป จำเป็นต้องมีบทบาทเป็นข้าราชการซึ่งมีสายการบังคับบัญชาลดหลั่นลงมาตามลำดับขั้น พร้อมๆ กันไปกับการมีบทบาทเป็นหัวหน้าหรือผู้นำทางวิชาการของกลุ่มนักวิชาการ ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำยากมาก แต่ถ้าเข้าใจอย่างถ่องแท้แล้วว่าหลักการบริหารบุคลากรทั้งสองหลักนี้มิได้ขัดกันแต่ส่งเสริมซึ่งกันและกันแล้วการบริหารโรงเรียนนั้นๆ จะมีประสิทธิภาพสูงสุด (อภิรมย์ ณ นคร, 2517, หน้า 1) ในด้านรูปแบบการบริหารงานนั้น ได้แบ่งรูปแบบการบริหารเป็นหลายรูปแบบ จากการที่ได้ศึกษา รูปแบบการบริหารนั้น สามารถแบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ ในงานวิจัยเล่มนี้ผู้วิจัยได้จัดแบ่งรูปแบบในการบริหารงานเป็น 3 รูปแบบเช่นกันซึ่งได้แก่ รูปแบบอัตตาธิปไตยหรือรูปแบบการบริหารงานแบบเผด็จการซึ่งหมายถึง การบริหารงานของผู้บริหารที่ยึดความคิดเห็นของตนเองเป็นหลัก โดยไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รูปแบบการบริหารแบบประชาธิปไตยซึ่งหมายถึงรูปแบบการบริหารโดยผู้บริหารรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในสถานศึกษา และมีเหตุมีผลในการบริหารงาน และรูปแบบการบริหารงานแบบตามสบาย ซึ่งหมายถึงการบริหารงานแบบตามสบาย ผู้บริหารงานจะไม่สนใจการทำงานของบุคลากรในสถานศึกษา โดยจะปล่อยปละละเลยในการบริหารงาน โดยการบริหารงานที่แตกต่างกันนั้นจะมีผลให้ประสิทธิผลของแต่ละสถานศึกษานั้นแตกต่างกันด้วย

คำว่าประสิทธิผลนั้น เป็นเรื่องของการกระทำใดๆ หรือความพยายามใดๆ ที่มีความมุ่งหมายจะได้รับผลอะไรสักอย่างให้เกิดขึ้น การกระทำหรือความพยายามจะมีประสิทธิผลสูงหรือต่ำเพียงใดขึ้นกับว่าผลที่ได้รับนั้น ตรง ครบถ้วน ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประสิทธิผลนั้นแบ่งเป็น 2 ระดับ คือประสิทธิผลของบุคคล และประสิทธิผลขององค์การ ดังนั้น เมื่อคนในองค์การหรือสถานศึกษามีคุณภาพ จะส่งผลให้สถานศึกษาเกิดประสิทธิผล เกณฑ์ของความมีประสิทธิผลขององค์การจะมีตัวบ่งชี้ 5 ตัว คือ การผลิต ประสิทธิภาพ ความพึงพอใจ การปรับเปลี่ยน การพัฒนา (สมใจ ลักษณะ, 2542, หน้า 6) ซึ่งการผลิตนั้นหมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่จบการศึกษาในสถานศึกษานั้นๆ ด้านความพึงพอใจนั้นหมายถึงความพึงพอใจของบุคลากรในสถานศึกษานั้นๆ และด้านการประสิทธิภาพการปรับเปลี่ยน รวมทั้งการพัฒนานั้นหมายถึง ประสิทธิภาพของสถานศึกษา การปรับเปลี่ยนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และการพัฒนาสถานศึกษา ซึ่งประสิทธิผลที่เกิดขึ้นในแต่ละสถานศึกษานั้นจะมีระบบการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผล การใช้จ่ายงบประมาณการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักการศึกษา แนวการจัดการศึกษาและคุณภาพมาตรฐานการศึกษา

โดย ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก ระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ตามมาตรา 47 (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, 2548, หน้า 39)

การที่ผู้บริหารโรงเรียนจะบริหารโรงเรียนได้มีประสิทธิภาพหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ ปัจจัยด้านโรงเรียน ปัจจัยด้านอาชีวสังคมของผู้บริหาร ปัจจัยด้านพฤติกรรมการบริหาร ปัจจัยด้านครูและปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดสำคัญที่สุดของประสิทธิผลทางการบริหารของผู้บริหาร มี 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านคุณลักษณะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยด้านพฤติกรรมการบริหาร และปัจจัยด้านสถานการณ์ที่ทำให้ครูเกิดความพึงพอใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีซึ่งทำให้โรงเรียนมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ซึ่งก็หมายถึง ปัจจัยการบริหารหรือรูปแบบการบริหารที่แตกต่างกัน โดยผู้บริหารมีรูปแบบการบริหารงานที่แตกต่างกันนั้นก็จะทำให้ประสิทธิผลของสถานศึกษาในแต่ละด้านแตกต่างกันไปด้วย

จากที่กล่าวมาแล้วมีปัจจัยหลายๆ ด้านด้วยกันที่จะมีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยผู้วิจัยจะมุ่งเน้นในด้านปัจจัยการบริหารหรือรูปแบบการบริหาร ซึ่งด้านรูปแบบการบริหารที่ผู้วิจัยจะศึกษานั้นจะแบ่งได้เป็นรูปแบบการบริหารในแบบอัตตาธิปไตย รูปแบบการบริหารในแบบประชาธิปไตยและรูปแบบการบริหารในแบบตามสบายซึ่งรูปแบบการบริหารต่างๆ เหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งประสิทธิผลก็คือการทำงานที่ได้รับผล โดยสามารถบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ ซึ่งประสิทธิผลนี้จะพิจารณาได้ 3 ระดับ คือระดับองค์การ ระดับหน่วยงานและระดับบุคคล เกณฑ์ของความมีประสิทธิผลขององค์การจะประกอบไปด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัวมีดังนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสิทธิผล ความพึงพอใจ การปรับเปลี่ยนและการพัฒนาเพราะประสิทธิผลเป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารในสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3

1.2.2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามรูปแบบการบริหาร

1.3 ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยนี้มุ่งเน้นที่จะศึกษา ในเรื่อง รูปแบบการบริหารในรูปแบบใดบ้างที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยใช้รูปแบบการบริหาร 3 รูปแบบคือ รูปแบบการบริหารแบบเผด็จการ, แบบประชาธิปไตย, แบบตามสบายมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 เพื่อต้องการทราบประสิทธิผลของสถานศึกษา ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจของครูผู้สอน การปรับเปลี่ยนประสิทธิภาพ การพัฒนา ผลการวิจัยนี้จะเกิดประโยชน์ต่อผู้บริหารโดยเฉพาะสถานศึกษาเอกชนและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารในสถานศึกษา เกิดประสิทธิผลตามที่ได้ตั้งใจไว้ อีกทั้งสามารถใช้เป็นแนวทางในการบริหารงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้เกิดประสิทธิผลและพัฒนาทักษะในการบริหารงาน หรือภาวะผู้นำของผู้บริหารเพื่อให้เป็นผู้บริหารมืออาชีพได้

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาถึงรูปแบบการบริหารที่มีผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

ประชากร ศึกษาจาก ครู จำนวน 1,796 คน จาก 33 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ครูผู้สอนในสถานศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 จำนวน 317 คน กำหนดขนาดโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน และสุ่มแบบแบ่งชั้นโดยใช้อำเภอเป็นชั้นของการสุ่ม

ขอบเขตเนื้อหา ศึกษาจากรูปแบบการบริหารซึ่งในด้านรูปแบบการบริหารการศึกษาซึ่งแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบคือ แบบประชาธิปไตย แบบเผด็จการ แบบตามสบายและประสิทธิผลซึ่งก็คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจของครู การปรับเปลี่ยน ประสิทธิภาพและการพัฒนา

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยและทฤษฎีมาหลายเล่มด้วยกันพบว่าปัจจัยที่น่าสนใจมีหลายด้านด้วยกัน ยกตัวอย่างเช่น ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้บริหาร ปัจจัยด้านรูปแบบผู้นำ ปัจจัยด้านบรรยากาศของโรงเรียน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเฉพาะปัจจัยด้านรูปแบบการบริหาร ซึ่งจะศึกษาเฉพาะรูปแบบการบริหาร 3 รูปแบบเท่านั้นคือ แบบเผด็จการ

แบบประชาธิปไตย และแบบตามสบาย ซึ่งจะศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบประสิทธิผลสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ชลบุรี เขต 3 ที่มีรูปแบบในการบริหารต่างกัน ซึ่งในด้านประสิทธิผลของสถานศึกษา จะศึกษาในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งจะมุ่งเน้นไปที่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ความพึงพอใจของครู จะมุ่งเน้นความพึงพอใจในด้านการทำงานและการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาว่ารูปแบบการบริหารใดมีผลต่อความพึงพอใจของครูมากที่สุด การปรับเปลี่ยนจะมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนขององค์การหรือสถานศึกษาว่ารูปแบบการบริหารใดมีผลต่อการปรับเปลี่ยนมากที่สุด ประสิทธิภาพจะมุ่งเน้นประสิทธิภาพของสถานศึกษา ว่ารูปแบบการบริหารใดมีผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษามากที่สุด และการพัฒนา จะมุ่งเน้นเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาสถานศึกษา ว่ารูปแบบการบริหารใดมีผลต่อการพัฒนาสถานศึกษามากที่สุด ซึ่งสามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

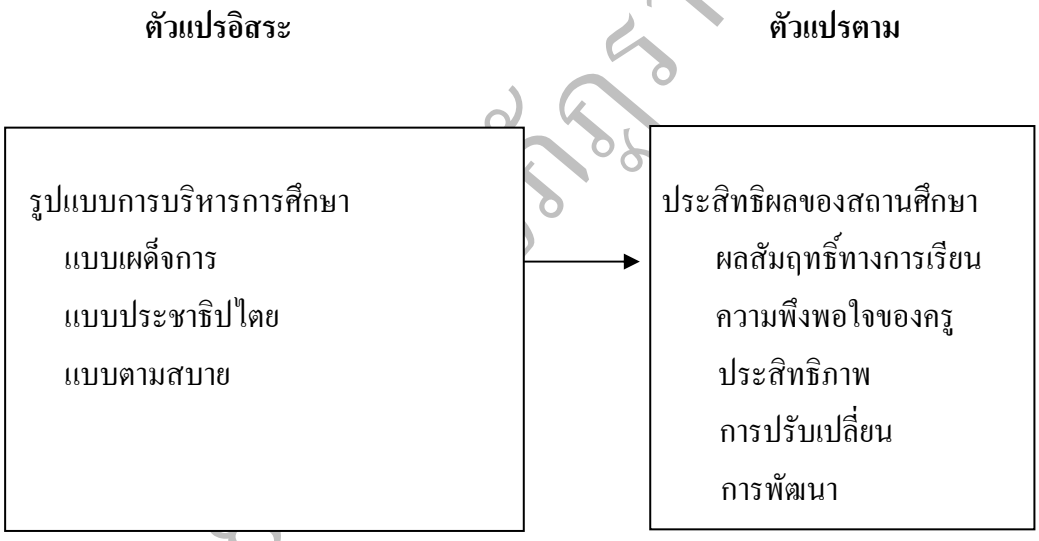

1.6 สมมุติฐานการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารที่มีผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐาน ดังนี้

ผู้บริหารที่มีรูปแบบการบริหารต่างกันประสิทธิผลของสถานศึกษาจะต่างกัน

1.7 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1.7.1 รูปแบบการบริหาร หมายถึง วิธีการบริหารที่ผู้บริหารปฏิบัติ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบได้แก่ การบริหารแบบเผด็จการ การบริหารแบบประชาธิปไตย และการบริหารแบบตามสบาย

1) การบริหารแบบเผด็จการ หมายถึง รูปแบบการบริหารของผู้บริหารที่บริหารงานโดยยึดความคิดของตัวผู้บริหารเป็นหลัก โดยไม่นึกถึงความคิดเห็นของผู้อื่น และเป็นผู้กำหนดนโยบายทุกอย่างด้วยตนเอง และชอบใช้อำนาจไม่ชอบกระจายอำนาจสู่ผู้อื่น

2) การบริหารแบบประชาธิปไตย หมายถึง รูปแบบการบริหารของผู้บริหารโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความยุติธรรม นโยบายที่ได้จะมาจากการตัดสินใจของกลุ่ม

3) การบริหารแบบตามสบาย หมายถึง รูปแบบการบริหารของผู้บริหารโดยบริหารงานแบบปล่อยตามสบาย บุคลากรในสถานศึกษาจะปฏิบัติตนอย่างไรก็ได้ โดยจะให้เสรีภาพแก่บุคลากรอย่างเต็มที่ และไม่พยายามมีส่วนร่วมหรือออกความคิดเห็นในการทำงานต่างๆ

1.7.2 ประสิทธิผลของสถานศึกษา หมายถึง สภาพความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งสามารถบริหารงานให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาโดยดูได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจของครู ประสิทธิภาพ การปรับเปลี่ยนและการพัฒนา

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในแต่ละสถานศึกษาทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ซึ่งได้แก่ กลุ่มสาระภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ

2) ความพึงพอใจของครู หมายถึง ความพึงพอใจในการทำงานของบุคลากรในสถานศึกษานั้นซึ่งก็ได้แก่ครูผู้สอนในสถานศึกษาในระดับประถมศึกษา

3) ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การมีบุคลากรในสถานศึกษาอย่างเพียงพอและใช้ความสามารถและความถนัดตรงกับความรู้ที่เรียนมา รวมถึงด้านงบประมาณและวัสดุครุภัณฑ์

4) การปรับเปลี่ยน หมายถึง การปรับเปลี่ยนองค์กรให้สอดคล้องกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ปัจจุบัน รวมถึงด้านวิสัยทัศน์ของผู้บริหารและ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคของสถานศึกษา

5) การพัฒนา หมายถึง ความมุ่งมั่นในการบริหารหรือพัฒนาสถานศึกษา รวมถึงแผนพัฒนาสถานศึกษามีความครอบคลุมในทุกๆด้าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ราชภัฏธนบุรี

1.7.3 สถานศึกษาเอกชน หมายถึง โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชลบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 ซึ่งจัดการสอนในระดับประถมศึกษา ใน 2 ช่วงชั้น คือ ช่วงชั้นที่ 1 (ประถมศึกษาปีที่ 1-3) และช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4-6)

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์